

Duna alatti alagútban járt a Híradó tagozat! (2013. április 16.)

Alagút Nagymaros és Visegrád között

Bár a helyiek sem tudják, de Nagymarosnál bármikor átsétálhatunk a Duna alatt. A bős-nagymarosi vízi erőmű "melléktermékeként" ugyanis 1995-ben építettek Visegrád és Nagymaros közé egy alagutat. Először egy utat akartak hosszában a folyó alatt, de a végén csak erre futotta. A közműveknek épített átjárót kizárólag az üzemeltető és a karbantartó cég szakemberei használhatják. Ők minden negyedik órában, a hajók és halak alatt néhány méterre végzik el az ellenőrzéseket.

A közműalagút pontosan ott fut ma, ahová a nagymarosi duzzasztómű nyomvonalát tervezték. Pontosan az 1696. folyamkilométernél nyíló lejáratot kék fedőlapok jelzik. 1992-1993-ban, miután nyilvánvalóvá vált, hogy nem épül meg a bős-i erőmű magyar párja, a tervezők jónak látták, ha valamilyen módon mégis létrejön a két part összeköttetése. A Mélyépterv Zrt. által megépített létesítményben már 1995-ben próbaüzemet tarthattak. Nem csupán kábelek és vezetékek futnak benne, kapcsolódik hozzá egy meder alatti vízbázis is, mely ha működne, napi 3000 köbméter friss ivóvizet pumpálhatna be a rendszerbe. Egy dréncsövet kell elképzelni, mely az alagút fölött fut a 4 méternyi vastag sóder és kavicságyban. Perforált lyukakon áramlana be a szűrt Duna víz a rendszerbe, melynek jelenleg csupán üres csövei léteznek.

Rövid lépcsőzés után egy fogadóhelységbe értünk, ahol a vezetékek kapcsolótáblái, elosztói és csapjai között kis kiállítás is helyet kapott.

A közműalagút 550 méteres hossza zsilipajtókkal van szakaszokra bontva. Tűz esetén például nem az egész rendszer károsodik, hanem valamelyest lokalizálni lehet a kárt. Komolyabb vízbetörést ezek az ajtók nem bírnanak ki. A létesítmény bejárata is a mértékadó árvízszint fölött helyezkedik el.